

«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΕΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ – ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ»

του Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου.

Όταν γίνεται ένας σεισμός, οι σεισμολόγοι προσπαθούν να διευκρινίσουν αν ήταν ο κύριος σεισμός ή προσεισμικές και μετασεισμικές δονήσεις.

Θεωρώ ότι στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας τις ημέρες που προηγήθηκαν έγιναν δύο ισχυρότατες σεισμικές δονήσεις και φυσικά αναμένονται και μικρότεροι μετασεισμοί, χωρίς να αποκλείονται και ισχυρότεροι.

Πρόκειται για δύο σημαντικά γεγονότα, το πρώτο η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για την αναθεώρηση των διατάξεων του Συντάγματος στο άρθρο 3, και το δεύτερο η «πρόθεση» «για μια ιστορική συμφωνία» μεταξύ «Εκκλησίας και Πολιτείας» για την εκκλησιαστική περιουσία και τη μισθοδοσία των Κληρικών. Και τα δύο αυτά γεγονότα συνδέονται στενά μεταξύ τους, το ένα προϋποθέτει το άλλο.

Ελπίζω η αναγγελθείσα συμφωνία να μη λειτουργήσει αποπροσανατολιστικά για να περάση αθόρυβα η προταθείσα αναθεώρηση του Συντάγματος στο 3 άρθρο.

1. Στο πρώτο γεγονός, ήτοι την αναθεώρηση του Συντάγματος είναι θετικό το ότι δεν υιοθετήθηκε η ορολογία «χωρισμός Εκκλησίας Πολιτείας», που ήταν ένα ανύπαρκτο ιδεολόγημα, και τελικά χρησιμοποιήθηκε η ορολογία «εξορθολογισμός των σχέσεων αυτών».

Όμως δημιουργείται έντονος προβληματισμός για το ότι το 3 άρθρο του Συντάγματος «αναδιατυπώθηκε» με την προσθήκη και αφαίρεση φράσεων.

Προστέθηκε η φράση «η Ελληνική Πολιτεία είναι θρησκευτικά ουδέτερη» και όπως ερμηνεύεται στην αιτιολογική έκθεση «με ο,τι αυτό συνεπάγεται κανονιστικά και πρακτικά». Φυσικά πρέπει αυτό να διερευνηθή εξονυχιστικά τι θα πει «ο,τι συναπάγεται» και τι θα πει «κανονιστικά και πρακτικά».

Αφαιρέθηκαν φράσεις, όπως γράφεται στην αιτιολογική έκθεση: «Κατά τα λοιπά, από τη διάταξη απαλείφονται οι θεολογικού χαρακτήρα αναφορές, όπως και η αναφορά στα όργανα διοίκησης της Εκκλησίας, ως ασύμβατες με την καθιέρωση της θρησκευτικής ουδετερότητας». Πρόκειται για σοβαρά ζητήματα που χρήζουν διερεύνησης.

Αν δε με τη «θρησκευτική ουδετερότητα του Κράτους» εννοείται η αλλαγή της νομικής προσωπικότητας της Εκκλησίας της Ελλάδος, να γίνει ένα απλό Σωματείο, τότε πώς θα αντιμετωπισθή η νομική προσωπικότητα των Μουφτειών, που αναφέρεται στους Έλληνες Μουσουλμάνους;

2. Το άλλο γεγονός, που αφορά το οικονομικά ζητήματα και τη μισθοδοσία 10.000 περίπου Κληρικών, χωρίς καν να ερωτηθούν, που γίνεται, προφανώς, σε αναφορά με τη «θρησκευτική ουδετερότητα», αφήνει ανοικτά πολλά θέματα προς συζήτηση.

Μέχρι τώρα γνωρίζουμε ότι κάθε συμφωνία ή έστω «πρόθεση» στηρίζεται σε εξονυχιστικό διάλογο μεταξύ των δύο μερών και σε συγκεκριμένες μελέτες. Ενα σπίτι πρόκειται κανείς να κατασκευάσει και χρειάζονται να γίνουν πολλές αρχιτεκτονικές, στατικές, μηχανολογικές, κ.λπ. μελέτες. Στην περίπτωση αυτή δεν γνωρίζω συγκεκριμένους διαλόγους, ούτε καν εάν έχουν εκπονηθή όλες οι μελέτες που να στηρίζουν τέτοιες μεγαλεπήβολες αποφάσεις.

3. **Η Εκκλησία της Ελλάδος διοικεί «επιτροπικώς» και τις Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου εν Ελλάδι, καθώς επίσης στην Ελληνική Επικράτεια υπάρχουν οι Μητροπόλεις της ημιαυτονόμου Εκκλησίας της Κρήτης και οι Μητροπόλεις της Δωδεκανήσου.**

Διερωτώμαι αν υπήρξε κάποια συζήτηση και συμφωνία μεταξύ Ελληνικής Πολιτείας και Οικουμενικού Πατριαρχείου ή μεταξύ Εκκλησίας της Ελλάδος και Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τελικά, πώς απαι-

τούμε να σέβονται οι γείτονές μας το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και να μη το σέβονται η Ελληνική Πολιτεία και η Εκκλησία της Ελλάδος;

Θεωρώ ότι τα θέματα αυτά είναι σοβαρά και δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ιδεολογικά και χάριν εντυπωσιασμού. Η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος που θα συγκληθή θα αναλάβη μεγάλη ευθύνη έναντι της ιστορίας. Ζούμε ιστορικές στιγμές.